35/N
1068

135/N
Mus. 1068

Liwia Quintilla.

Opera w dwóch aktach z Prologiem.

(według dramatu Stanisława M. Przetkowskiego.)

Słowa Ludomira Germana.

Muzyka.

Zygmunta Noskowskiego.

Wyciąg fortepianowy.

Osoby

Liwia Quintilla patrycjuszka		sopran.
Proculus-Pretor Rzymu		baryton.
Lykon śpiewak	} niewolnicy Liwii	tenor
Selene		sopran II
Silva		Bass.

Niewolnicy i tancerze Liwii... Orszak Pretora.

Warszawa

Wstęp.

Andante maestoso.

ff

8a

ff marcatissimo

Ped

dol

A.

p

esfor.

cresc.

molto

marcato

B

pp

mfo

f

molto

96
G 2295 W

C

cres.

1

appassionato.

fp

fp

2

cresc.

fp

3

p

D Cantabile

p

4

pp

5

E

p

6

7x

3

F

mp.

cres.

cresc.

Gradivoso

sosten.

Ped

molto crescendo

rit

Ped

Tempo poco accell.

ritenuto

rall.

molto cresc

cresc.

cres.

Prolog.

Scena I. Lykon, Silva, i Niewolnicy obojej płci.

Andante semplice

Soprano

Alt.

Tenory

Bass.

Tarcza słońca już spły-nę-ła Na nie-

Ocmak uroms Dd. Upp. mełamu

rall

a tempo

molto rallentando

bio-sów ciemną toń

Przyjdź o pani my ci wołani Pochy-lo-ną niesiem skroń.

Już się prześnił sen ów zło-ty. W którym w ładnąt marzeń Bóg

służbę tobie słudzy korni,

z różnych świata śpieszym dróg

Przyjdź o pani i roz-ka-zuj. Boską z bo-gów wła-dzę masz

Przyjdź o pani i roz — ka-zuj wła-dzę masz.

Przyjdź o pani i roz — ka — zuj.

f

Ik tarczą słońca w blasków pęk — ni, niech nam świeci twoja twarz!

Ty

sort.

pp

[: Sykon z lutnią w ręku występuje na przód sceny :]

świeci nam two-ja twarz!

pp

roll sort

Andantino con moto.

mf Harpa

Harpa.

Sykon.

O — to ci nie-siem zwłas-nych serc o-fia — rę.

30

1

2.

Pod stopy twoje wonne sypiem róże Na ołtarz oj — ców wy — lej

Cresc.

2.

wi-na cza — rę! mf Wyjdź już, o

Przy modłów naszych chó-rze,

mf

2.

40

hi-vio. po-rzuć sen u-ro-czy Ży-cie-mi cię Jowisz

3

2.

Cresc.

dać ku jéj radości Dawno po nie — bie ato-ty wóz się to —

Cresc.

4

L. — ezy — mf Sieś - ni już ptaszęt bija zcatą

Dawno Feb wmurach twych go - ści.

mfo 50.

L. si — tą, Z kwia - tów się wonie pieści - we u —

L. no — szą, Słońce i kwiaty, pieśni i ptasię - ta

L. rit mfo a tempo. Wyjdź, Liwio dawno pro - szą. Ach! Stoń - cem tyś kwia - tem.

Wyjdź Li - wio da - wno

Wyjdź Liwio dawno

ritten a tempo

L. cresc. bla - skiem boską pieśnią, Pertą wy - dar - tą o - ce - a - nu to - ni.

pro — szą pro — szą.

pro — szą pro — szą.

pro — szą.

cresc. mfo 4 10

Lo con passione perante ritten

L. li - wio my - twoje niechaj już się prześnią śpiewpowi - ta - nie ci dzwo —

volla parte 70. riten

14.

L. ni! Śpiew powi-ta-nie dzwoni, o!

Śpiew po-wi-tania ci dzwo — ni dzwo —

cresc. e riten

dzwo — ni dzwo —

cresc. e riten

dzwo — cresc. e riten

colla parte

Moderato con moto

L. tak!

ni.

ni

ni

Moderato con moto

80.

Silva. /: Podchodzi zwolna do

Lykona nieco z szyderstwem:

S. Cudownie śpiewasz ...

15.

Lykon.

S. twa pieśń jak kwiatów deszcz na pierś kochanki spa-da. Ko-

90.

L. chanki? Czyż mo-gę, przy-ku-ty wo-łu

S. Tak!

L. bogów Pieśń in-na wznieść, dla pra — ni?!

wo.

16.

S. O! gdy nie-wolnik pieśń jéj niesie wdani. po-wi-nien

accelerando poco a poco

mfp

2

S. zem-stą. swe za-pra-wiać dzwię-ki.

p fp p cresc. fp 3

Tempo I°

S. Ty pieśń wdzię-czno-ści śpie-wasz u tych pro

Tempo I°

mfp 110 f

4

S. gów. a przecie ty-szę

p mfp

S. sto-nów z twej pio-sen-ki, że albo kla

cresc. 120

5

Ped.

17.

allegro

S. milcz

mierz albo ize ko chasz!

p

allegro

S. O milcz! ni słowa wię-cej!

Più lento.

1

Andante

(z szyderstwem)

S. Ty się gnie-wasz?

130

2

S. Więc złomysł pton-ny? więc ty prawdę

3

p

S. śpie — wasz? Ha! tłuści się dalej!

140

S. Ja niewolnik sta-ry Nie tak bym

più mosso

S. senne ptoszył od niej ma-ry.

Łecz rykiem

5

L. :skokojniej:

Ty ją nie na-wi-dzisz? Łecz

S. rem rty!

150

Agitato.

L. za co?

S. Za co? zaco? Cry ty szy — dzisz?

1

L. li-via cię z gro-mi-ta dzikość twą skar-

S. Wsząc wiesz że wczoraj ka-za-ta chłostać,

160

2

L. ci-ta wstrak nad nami wtada.

S. Ty li-vii bronisz? Bia — da

3

L. grozisz nędzny

S. wam o- buj — gu wam bia da zemszrzę się

170

4

14

L. Nik - czem — ny!

S. Po - dły. Ha!

Allegro moderato

Selene. (wchodzi.)

Se. Co znaczy ten gniew?

dolce

Andantino con moto.

Se. Li - via za - się ta wam dzię - ki za

rallent. 180. p cantabile

Se. ran - ny śpiew Do Lykona: Ty przyjdziesz po - tem sam, A by ją

Se. pić — nią za - ba - wić Te - raz o - dejdź — 195. 3

Andante

Se (Selena, Lykon i chór wychodzą.) Livia wraca powolna na przód sceny.

— cie!

dolce

L.

S. vin.

Silva

Scena 2.a

S.

Sza - lo - ny!

200.

Molto moderato.

Allegro non troppo ma feroce.

S.

S.

Silva.

Wja kąś wpa - dasz toń!

210

S.

z sercem nie - wol - ni' - czem Ty do stóp twej

S.

pa - ni. kornie chy - lisz skroń?

S.

Sza - lo - ny! Sza -

220.

S.

lo - ny! Silva nie za pom - ni

L. Nik - czem - ny!

S. Po - dły. Ha!

Allegro moderato

Selene. (wchodzi.)

Se. Co znaczy ten gniew?

f p dolce

Andantino con moto.

Se. Li - via za - się ta wam dzię - ki za

rallent. 180. p cantabile

Se. Do Lykona: wan - ny śpiew Ty przyjdziesz po - tem sam, A by ja

Se. pié - śnią za - ba - wić Te - raz o - dejdź

Andante

Se (Selena, Lykon i chór wychodzą) Livia wraca swobodna na przód sceny/ cie!

p dolce mf

S. 2 mf 4 f

S. dim. pp

Silva

Scena 2.a

S. Sza - lo - ny!

200.

Molto moderato.

Allegro non troppo ma feroce.

S.

S.

S.

Silva.

I. Wja kąż wpa - dasz toń!

210

S. z sercem nie - wol - ni' - czem Ty do stóp twej

S. pa - ni. kornie chy lisz skroń?

S. Sza - lo - ny! Sza -

220.

S. lo - ny! Silva nie za pom - ni

S. nig-dy Wzro-raj szej ka-ry, co mu

4

S. cia to ra

Moderato

ni.

rit

5

17

S.

230.

1

S. śmiechem sta-wić bę-dzie jéj po-wa- by Po-

S. chlebnem słowem zys-ka-za-u-fa nie.

2

240.

S. po- tem rem- - - sta! hecz

3

S. jam ta-ki sta- by.

ritar-dan-do

ritardando

4

p ad lib.

Rozerwać

colla parte

S. wię-zy!

Allegro

Più lento

Na to sit nie-

250.

5

18

Allegro non troppo

S. star — czy — o! rzem — — —

S. sto! o!

S. rzem sto wrpie

260.

S. raj mnie!

Scena 3.

Proculus wchodzi.

S. rit poco Ma ertoso molto.

molto marcato.

P. Panie

2 zw

P. twoą widzieć chcę Wszak mnie te — raz przyjąć raczy.

P. oczekać nie mogę. Powiedz

S. Chwilę raz się wstrzymać pa — nie!

280.

P. jéj, że zgłoszę się że jesz- cze raz o- sta- tni mnie tu zo-

S.

P. ba- czy. Po słuchaj mnie!

S.

P. Powtórzysz jéj te słowa: O- okrutną rzem- stę

S. 290.

P. sięg- nie jéj od- mo- wa!

S.

P.

S. Co? Ty nad nią 308.

P. trem

S. mścić się chcesz? Czyliż jest nie- na- wiść to, lub może...

P. Miłereć! ty myśli- me od- ga- dy- wać śmiesz?

S. /z pokornym ukłonem/ O!

Moderato con moto /: przybliża się zwolna do Proculusa :/

S. wybacz mi śmiałość mą!

Moderato 310

pp

S.

mysteriöse

S. *Lecz gdym za pomniał żem stu - dzą nie godnym, Ty*

poco più

320

5

21

S. *chciej pa - mię - tać zie i ro - bak*

1

S. *ma - ty Dla zem - sty planów mo - że być do -*

mf

330

21

P.

S. *god - nym. Jam w do - mu li - vii wiek już przebył*

p

3

P.

mf

bo ko twe prze -

S. *ca - ły, ja wi - dzę wszyst - ko*

340

4

P. *ni - ka ta - jem - nie gtę - bie?*

f

S. *Więc po - stu -*

mf

mu.

p

P.

S. *chaj: li - via li - via, Ta dum - na li - via,*

5

pp

350

22

P. cres.
S. mitość nie wol - ni - - - ka
mf Prze - nio - sła
cresc.
mf
a tempo
P. f To kłam - -
accel.
S. wy - żej nad Pro - cu - la to - że!
a tempo
accel.
360
2
P. stwo!
Allegro
3
P. To kłam stwo!
3fo.

Moderato con moto Silva.
P. Oczom swym u -
4
S. wie - rzysz mo - że?..
mf Nie bawem
380
23
P. Ten lutni - sta bla - dy?
S. ły - kon.. Tak, piękny ły - kon na
mfo
p
Più lento.
P.
S. li - vii we - zwa - nie u pa - jać po - rznie ją
390
1

S. to - nów sto - dy — — czą, a o - na mad - nie

S. pieś - nią nie - wol - ni' - czą da się u - po — ić.

400

S. my sam to ry - rzysz pa — nie!

mdo

Allegro agitato

f

5
24

P. Na bo —

410.

P. gów! — — — li — — — wia,

P. nikcze - mni - ku sta — ry! wy — znaj cie

2

P. kłamiesz!

420

3

P. Gdy-by tak być mia-to. To ser-ce ta-kie

P. zem-stą by za-wrza-to. Ta-kie bym mę-ki

P. zesłał jéj i ka-ry, że o-kropniejszych nie ma piekieł król.

P. /: siada i zamyśla się ponuro :/

Silva (na boku)

S. Tyś zem-stę wy-wrzesz,

S. Ty pomścisz mój ból! /zbliża się powoli do Proculo/

Molto moderato.

S. /: podstępnie :/ Ty-kon tak pię-kny....

poco meno

S. Ser — ce Li - vii tak tkli — we.

450

Proculus.

A ja mu ser-ce z ciała wydrę siy - we, Zgniotę roz -

Allegro agitato

P. szar - pię

S. A le jéj nie zta — mieszk

mfp

P. Sta!

S. 460

P. Nie wol - ni - ku kta —

(znacząco)

S. O — na kocha!

4

P. mieszk!

S. Nie zta - mieszk pa — nie,

5

27

S. chy - ba z mą po - mo — cą. 470 A sit - va

S. sta - ry po - moc - nym ci bę — dzie.

orum

40.

S. i takie straszne dla zemsty na rzędzie,

S. że wszelki opór rzędce twe zdruzgocą.

485

S. Zemstę mieć będziem, jakiej pragną bo-

P. ty wreszcie zemstą stargasz!

S. gi

490

S. Ja pod no-gi rzucę ci Liwiow

S. Ja ci sposób dam chodź... słuchaj....

500

sost

S. większą tajemnicę znam.

colla parte pp cresc molto fz

P. Mej rzemiecie

Maestoso.

S. Mej rzemiecie

P. wstuż - bę od - dat się sam ja jéj do -

S. wstuż - bę od - dat się sam, ja jéj do -

510.

P. ko - nam, bia - da wam.

S. ko - nam, bia - da wam! (:wychodzą:)

Allegro molto

ff marcato

520

Koniec Prologu.

Akt Pierwszy.

Przygrywka.

(Einleitung etwa 3-4 Platten, wenn möglich) Platten nicht zu papiren

Molto

Scena 1ª Andante

530

(Livia wchodzi uparta na ramieniu Helene)

2

ralt.

Molto cantabile

L.

espressivo

L.

3

L. śni — tam a mo- je sen-ne ma-rze-nie Prze-

4

L. rwa- ty jie- śni re-

5401.

L. nio- sły duszę w nie bios przestrzenie i sło- kie da- ły jej zapom-

5

L. nie — nie, Nie- pew — ność, czy śni. czy

6

34

L. nie- śni.

L. śni — tam a kwiatów u lot- ne wo- nie...

1

L. Bu- dzę pierzero- tą poco pili Po-

2

550.

L. ram- ny wie trzyk chłodzi me skro — nie.

L. *mf* wśer — cu roz-koszy wzbie-ra-jąc to — nie,

crescendo

L. słod — ką zbu-dzo — ne tę — skno — tą,

dim *dim* *rit* *p*

L. słodką zbudzone tę — skno —

roll *Dolcissimo*

pp

Moderato con moto.

L. tą!

Se. O! — Li — vio! tyś

560.

L.

Se. pię-kna jak wiosen-ny ra — nek.

legg.

Szept (żartobliwie)

L. Czy słów pochlebnych u — czuł cię ko-cha-nek?

Se. ko-

L.

Se. cha — nek?

570.

Śpiew (badawczo)

L. Mo-że ton lutnis — tia bla-dy?

Se.

L.

Se. Selene

Ly — kon? con melancolia On gardzi cō-ra-mi ste-la — orsc-

(Liwia spogląda na Selene surowo i badawczo.)

L.

Se. dy, On za-pa-trzo — ny...

L.

Se. (z pokorą lecz dwuznacznie.) wgwiaz — dę na błę-ki-cie nie ra — czy

L. On

Se. zwarjȩ na nie wol — nic wdzię-ki.

L. mistrz, on sztuce po świę-cił swe ży — cie. bd —

Se.

L. dy — cha, ży-jȩ to-na-mi pio — sen — ki.

Se.

L.

Se. cre — muż Pro-kul ten Pre — tor tak har — dy.

L.

Se. Mie — rzy go o — kiem za — wis — ci i

L.

Se. gnie — wie...

(Selene cofa się nieco przed groźnym wzrokiem Liwii,

Allegro assai.

cresc.

sfz sfz

5

37

L.

która objawia wzburzenie silne)

Se.

1

L. Nie!

(Tagodniej) p

Mów dla —

Se.

Meno Allegro

610.

2

L. lej.

Se. Moderato. Wszak na — wet po — gar — dy Pre — to — ra

mfp

3

L.

Se. Nie wart Grek syn — ny że śpie —

620.

mfp

4

L. Milcz już! ża — ni słowa!

Se. wie. Lecz Pro — kul ozu — je

L. Mo — ją do bro — cią

Se.

5

L. zbyt nio ość — mie — lo — na, Mó — wisz za wio — le!

Se.

630

1

L. *f* O — wlejdź!

Se.

L. p tak, bądź zdrowa!

Se. 640.

L. p Idź.

Se. *f* p 3

L. (wahająco) p a — le za lutnią przy — ślij

Se. 4 pp

L. pp tu Ly — ko — na! (Selene odchodzi)

Se. pp 650.

5

X 39

Scena 2a Livia (sama)

Andante molto cantabile

L. p mf

Se.

L. Tak! niechaj znowu piosenka za — dzwo —

p

L. ni. Co mnie ri — pa — ja i pieś — ci.

2

L. nie - chaj przede — mną caty swiat ra - slo - ni. Czy cia niech skryje bo -

L. le - ści! Ach! zarzu chana wje-go śpiew u - ro — czy.

L. Chciała bym ma - ryję ber koń - ca.

L. Ma — ryję ach! wjego zapatrzona o — rall. czy Wte -

L. jas - ne słoń — ca!

Poco Allegro agitato

L. Vcla

L. Jak to?

L. czy du — ma we mnie za mar —

L. la? Czy w niewol - ni - ku

L. wiedzę ko - chan — — ka?

L. Jaż — — bym ma - rze —

L. niom się nie o - par — — ka?

L. Ja, jego pa — ni, Kry - mian -

L. ka?

Maestoso ma con moto.

sfz marcato

42

Tempo 1mo Andante

L. cantabile

L. *p* *fp*
O mój — by — ko — nie! mną nie o — wła — dnie pie —

L. *fp*
sen — ka twa nie o — pa — nuje nie wie — mie zdradnie

cresc. *fp*

L. *p*
A — le mi szczęście da! A — le mi — — — szczęście

Scena 3ª

Allegro non troppo

L. *f*
da, szczęście da!

(bykow wchodzi i staje wgłębi)

p

L.
Ly.
750.
L.
Ly.
Meno mosso
L.
Ly.
mf poco ritan. *p*
Meno mosso.
L.
Ly.
Moderato
Moderato. 760.

L. pra - gnę pie - sen - ki smętnej a rzew - - - -

Ly

5

46

L. nej jak bla - dy pro - mień je - trzen - ki.

Ly.

1

L. Czy w lut - ni śpiewnej masz taką pieśń?

Ly.

2

L.

Ly. Lykon. mf O pra - ni, mo - ja

mf p

3

L.

Ly. ułoń wprawna do lut - ni. a nij - dy w mej

4

L.

Ly. słuszy nie brak nie pieś - ni, gdy prze - mó - wisz

5

45

L.

Ly. doń! Do pó - ki bo poco sost. leść ser - ca nie wy -

1

poco sost.

780

L.

Ly. su - szy. Bę - dę ci

2

L. Ly. spiè — wat

cresc.

L. Ty's

Ly. fo dim. 790.

Poco andante.

smutny Ły-ko-nie?

Jesli

Poco Andante.

Cello. espress.

L. Ly. pieśni chcesz ra-do-snej. Lutnia zabrzmi cza — rem

mfo

46

L. Ly. wios — ny. Chociaż wrmutku slu — sza to-nie 800.

L. Wzrok jam ci

Ly. mf cresc. f p

L. po-nioś do bro- mitości — wo-, lu — bię twa

Ly. Poco più mosso

L. pieśń, po — dzi — wiam a ciebie nad innych

Ly. 810.

L. rę-ką wy-niosłam czy-zli-wą. Mów czego pragniesz?

Ly. mf f

L. czy jesteś wpotrze — bie?

Ly. p

L.

Ly. mf Tyś bóg — twem na-szem o —

pp Ped

L.

Ly. pa — ni. Tyś nam o — pie — kę, o —

L.

Ly. bro — ną. My wszyscy to-bie od-da — — ni A

830.

L.

z zapałem.

Ly. ser — ca na-sze wdzięcznoś — cią prze — ną Ty

mf

L.

Ly. rto-dzisz lo-sy zieź-kiej nie-wo — li. niech

mf

L.

Ly. He — nos ci za-pła — —

840.

L.

Ly. ci!

L. ty po - chle — biasz, wzorem twych bra —

Ly.

L. ci Nie te — go chcia - łam

Ly. bo li

Poco Andante.

Ly. Ko - ściół

L.

Ly. z serc naszych nieśiem ci o - fia - ry, Ty to po chlebstwem zwiesz?

L.

Ly. Pa - nie! choć wszystkim od mawiasz wia - ry, wdzię - czno - ści mojej

L. Wie — rzę wię - cej

Ly. wiem

Andante con moto

L. waj!

Ly.

Andante con moto.

S. Ap-po-li-na wy-rocz-ni szto

dwóch pielgrzymów z da-le-ka, Je-den na losy na rze-ka Na trawie

smut-ne. Może cierpienie go cze-ka straszne, o-

Nie chcę tej pieśni!

kruchą U A-po-li-na wy-rocz-ni.

ad libitum.

Moderato

przeklań! źle wy-bra-łeś!

Bo-go-wie

Moderato

te-raz mil czą dla nas lu-dzie.

Ty wojtę-bie duszy własnej nie spoj-rzał Też. Nie

da-Też pieś ni, co ser-

L. ce o — bu — dzi.

Ly. p gio

2

Allegro

L.

Ly. Allegro

pp

L.

Ly.

3

920.

L. mf agitato

Co masz w du — szy na dnie

Ly. agitato.

p

4

L. w gfę bi Czy tyl — ko

Ly.

5

L. go — ryczr nie — wo — — li?

Ly.

L. mf Nij — dyż się wrzos — cym

Ly.

1

930.

mf

L. ża — rem nie za. klę — bi, Nie wy —

Ly.

2

cres

L. powie, co ją bo-li? Czy ty nie

Ly. 940

L. cha- sz?

Ly. cha

Meno mosso.

L. chać? Gdy ser- ce nie- wo- la

Ly. 950

L. zię- bi? it jednak

Ly. Moderato.

L. wiem, że zdrowie najpiękniejsza o- to- bie ma-

Ly. 960

L. rzy, że co raz bled- sza,

Ly. mfp

Allegro

L. co raz smut.niej- sza.

Ly. pp 2 p Fl.

L. mf Ach, na twej twa- rzy za- kwitł ru-

Ly. 3

3

L. mie - niec, przynaj się Ły - ko - nie!

Ły. cresc. molto

L. Lykon

Ły. mfp Pa - ni, nie -

980.

L. wol — nik czyj się od — wa — żył

Ły.

L. mó — wić od - gor - dnąć ku nie - bu wznieść

Ły. cresc. cresc

L. Ły. alto nie!

990.

Liv. L. Andante p żartobliwie Ja o se - le — — nie

Ły. Andante

Allegro mod^to

L. mó - wię — więc mów

Ły. Allegro mod^to

1000.

Moderato con moto

L. śmia — — to ziem do — bra pa - ni, do

Ły. Moderato con moto

L. wio - dę jéśli twe serce tak ją ru - ko - chało Ja. -

Ly. 1010

/ z ukrytem wzruszeniem /

L. was po - ta - cę i dam swo - bo - dę, bę - dzie - cie wolni, szczę -

Ly. cres - c e accelerando

L. śliwi, Ły - ko nie! Ty nie dzię -

Ly.

L. ku - jesz

Ly. / z rozpaczy /

Allegro

Allegro.

cres molto. 1020

L. Więc lut - nię weź w dłonie!

Ly. Moderato

rallent.

L. Gdy sto - wo me ra - - ni, za -

Ly. Dolce

1030.

L. pom - ní - a. z twe - go cier -

Ly. Più moderato

L. pię — nia za — czerpnij ale pieśni na —

Ly. Adagio molto.

pp

4 pp

L. tchnie — nia!

(Livia siada)

Ly. espr.

p

1040.

5

56

X

Pieśń.

Andante

Ly- Łykom

p

Raz nie-wolnik w wolnej za-ko-cha-ny,

segue.

Ly. wiósł wtęskno-cie ży-cia dni, Miał na rękach

1

Ly. powróz i kaj-da-ny, A na o-czach nie miał tzy

1050

2

Ly. Więc gdy kochał, kochał nie ko-cha-ny gdy mu serce paliło

Ly. ziar. Bóg mu wtedy zesłał sen świé-tla-ny

3

Poco animato

Ly- pełen trudnych szczęścia mar

Poco animato

mfo

cantabile

4

Ly. chwi — lę jè - dną jè - dną chwilę

1060

Ly. ma — tą wol — ny i ko — cha - ny

57

Ly. żył Ser — ce

mf

Ly. lu — bij dlań miłością drga — to.

1078

2

Ly. zust jéj czar i roz - kosz pit.

f

Ly. On do pie — śni

mf

3

Ly. w lat mi - łość rwą ca —

cresc

Più animato.

f

1080

Ly. tą Któ — rą wgłę - bi ser — ca

ritm.

colla parte.

5

58

Tempo I^mo

Ly. kryt. Gdy tak marzył ze

segue

Ly. stóp rzebáśtwianej zniknęły nagle złote sny.

Ped.

Ly. Znów na rękach wyjrzał swych krajobrazy.

1090.

Ly. Wo-drach pocrut gorzkie łzy I znów kochał

3

Ly. kochać nie ko-cha-ny, wiosł wtęsknocie życia dni

Ly. ach! bia-da! ach! bia-da! biada! biada! ach!

1100.

Ly. dimi

morendo

X

5

Andante

Livia (z rozmarzeniem)

L. Bie — dny ży-cie nie mój! —

Ly.

Andante

Allegro

L.

Ly. do — Tyś zrozu — mia

molto — ta! Więc

Allegro

L.

appassionato

Ly. wiesz, co się wier- cu mem

con vigore

dzie —

L.

Ly. je, Więc wiesz, że się mę- czę, sza-

1120.

3

L.

Ly. le — je, Ześ ty mi du — szę za

L.

Ly. bra — ta, — ziem

4

L.

Ly. ja, robak miz — ki, po — —

mp

5

60

1138

L.

Ly. dły świat za- ma -rzyć o- tem

L.

Ly. nie — łeie, gdzie mnie o — cry

w/ Kryptom.

S. Ly. twe za — wiod — ty że ja

S. Ly. ko — cham! że ja kocham, kocham cię —

S. Precz! zu — chwa —

Ly. bie!

S. Ty!

Ly.

S. Te raz wy — słuj mnie na

Ly. mę — ki, Roz — ko — szą

S.

Ly. śmierć z two-jej rę — — — ki,

S.

Ly. cha-bij! a ko — chać bę — dę i po zgo —

L.

Ly.

(ze stanowczością)

nie! Bądź zdrowa! Li — wio!

1170.

4

L.

Ly.

(Lykon zwolna odchodzi. Gdy już jest w głębi, Livia zwraca się nagle do niego)

Presto.

f

1180.

5

(62)

ff

Ly — ko

1190.

L

Ly

nie!

Ly — ko

fp

1

nie!

(Lykon się obraca, a Livia podaje mu rękę)

Allegro

fp

rit

L

Ly

(z radością)

ach!

2

ff

(chwyta podaną rękę i całuje) Livia odwraca głowę, ale ręki nie cofa

Ly

8va Allo appassionato

3

Przez chwilę zostają w tej pozycji nieruchomi.

8va

1210

8va

4

Livia chce odejść, lecz rity

ją opuszczają i rzuca się w objęcia Lykona Po chwili wyrywa

5

1220.

się lecz upojona siada, a Lykon klęka u jej nóg.

8va

rall.

fz

6

attacca.

63

Scena 4.

Moderato.

Uchyla zwolna zasłonę wgłębi i patrzy.

Silva

pp

S.

U nóg Li - vii śpie - wak mło - dy.

p

1230

1

Ly

(cofa się)

O - na mi - ło - śnie tu - li się do - ń

1240

2

(Za chwilę wchodzi głębią Proculus, za nim Silva.

S. pp

S. Pa- nie! o — to są wo- dy.

1250. 3

Lecz w ta- jem- ni- cy mej masz na nią straszną broń

Proculus Dość,

Silva

1260. 4

P. we — zm słość Do konam reszty sam

S. Poco Andante p

P. (idzie zwolna naprzód sceny) (Lykon się zrywa z kolan Lycia wstaje szybko.

Li- cio!

S.

1270.

P. Racz po- słu- chać. Co ci o- znajmić mam.

S. Moderato. Lento. mfp

P. Lecz od dal tych, (Dobrze i Likona) o —

S.

(Silva odchodzi-Lykon zostaje) (Do Lykona)

P. dejdźcie precz!

S.

1280

Czy

P. dro-gę różną wskazując na lub miecz?

S.

Livia daje znak Lykonowi, który odchodzi swobodnie, spoglądając na Livię)

Livia

Procul. Andante con moto.

Corni

1290

Scena 5ta

Pr

L. Za-

P.

cres

L. wcze — śnie w domu mym chcesz dla — wać roz — ka —

P.

Lo

f

1300

5

L. Moderato

zy

P. Moderato marcato

L.

P. Tak, Li — vio, przebacz mi! lecz

1310

L.

P. wiesz, że ty le razy Przy- cho — dzę,

L.
P. by z twych ust wy — ro — ku się do — cze —

1320

L.
P. kać, Dziś mi od po —

3

L.
P. Dziś?

my

wiedz swą ołaj!

1330

L.
P. hi vio! nie chciej zwle-kać Czy od — dasz

mf

mf

4

L.
P. mi twą dłoń? —

cresc.

1340

5

L.
P. Milczysz? a chmur — ny cień na

L.
P. oro — le ra legł twem, zto — wro — gi

1350

L.
P. cresc. f

zra — miar zmień.

i

f

z

L. / P.

rę — kę przyj - mij mą. —

1360

i po - tem co wi - dzia - tem,

ja pro — szę cię! —

1370

Ach pro — — — —

Allegro

L. / P.

- dły!

O tak! spo - ko — — ny

1380

sza - tem!

Andante maestoso

1398

je - dnak chciw pomnić chcieć, jeśli rzy - rzę wchwili tej,

że w twem ser-cu in-na mi-łość wre,

cresc.

O wtedy hi-vio bia-da ci! strzeż się mnie! ja nad to

fo

1400

tost

tm

– ją zemszczę, zemszczę się!

colla parte

Ty mi re-

ra-gać, grozić śmiesz? tu-chwal-cze!

mf

4

A ty zu-chwa-łym zwiesz te-go, co

1410

panem twym,

68

5

marcato

stu-chaj i

drżyj!

cresc

słów moich stu-chaj

kor-na nie gniewna,

poco più

Ty ra-czej łaski błа-gaj

cres.

1420

L. O — bel — gi w do-mu nym!

P. mej!

L. Hu!

P. Czyś te go prew — na?

L. Prze — —

P. Dzierżysz i — mię do-stat — ki.

L. bóg!

P. Li — — wio! porzuć du-mę nie szczę-sną,

L. les-ną, Prawda?

P. Ty cór — ko nie-wol-ni — — —

L. U — chy-lam rą-bek tajem —

cy. Co przez poď — — stęp swej mat — ki

accelerando

a tempo

1430

1440.

70

Allegro

ni — cy.

Allegro

1450 I

Nik —

crem — ny!

molto

Milcz!

Poco Andante

rallent

słuchaj wy — ro — ku.

Poco Andante

1460

ja tajem — ni — cę

twojoę u — kry — jęę, Te — go co jąę zdradzić, za bi — jęę,

Ciebie o — sto — nię, zwolnię od ka — ry. Wy nio — sę ślu — me — go

1458

cresc.

mfp

bo — ku, kcesz ty mi do — chować wiary, będziesz mo — jąę!

1

L. Nie!

P. Więc jeszcze ma — to? Chcesz by

1480

L. (prawie mówiąc) Li —

P. chłosta twe po-cię-ta cia — to

L. tości! panie! li - tości!

P. Na - resz — cie

(Livia zbliża)

więc Ręga drasz się?

L. tak?

P. Ju — tro cze-kam cię? I - dę za pro-sić gości

1500

L. Ju - tro?

P. Bo ju - tro nas po-łą-czy ślub,

L. Twoj tajem-ni-cę po— kry— jé grób,

L.

P.

pp

Lecz za śmierć

1510

mf

świadka dasz mi śmierć in – ną.

(z bliska się

mf

pp

p

zwolna do Livii, która patrzy nań wzrokiem przerażonym.)

Andante

Ten co w twem ser – cu ha – nie – bną win – ną miłość o – bu –

Andante

p

1520.

(z rozpaczą)

ff

Ży — — kon!

pp

drut niech zginie!

fz

Ach!

Po – stu – pek wzię – stwo o – każ w czynie.

1530.

Andante

(Proculus zdejmuje z palca pierścień i podaje go

Andante

mf

fp

Livii)

p

O — — to

3

4

S. piers — cień — w per — le

A. marcato

S. bla — dej — skry — te się tru —

1540.

S. jo — ce — ja

S. dy! Niech — znim — zgi — nie

S. stad — prze — strós — ci!

A. Ach! li —

S. 1550. 4

cresc

A. tós — ci! — Ach! li — tós — ci!

S. mf

A. li — tós — ci!

S. Ach!

cresc

mall!

L.

P. grandioso

Ten, co two-ją miłość skradł, chcę, by z twojej rę-ki padł,

grandioso

1560.

L.

P.

śmierć mu za-da włas-na rę-ka twa.

p cresc.

L.

P.

Niewolnik ten ach biada mu! biada mu! ko-cha-nek twój!

1570

L.

P.

on dzisiaj skonać ma! (odchodzi)

Colla parte

Scena 6. Livia sama

Allegro.

L.

marcato

ff

76

L.

1580

ff

L.

Prze- — bóg!

ff

1

L.

Co rzekł o-krutnik ten!

1590.

2

ff

Andante

L. Czy to straszliwy sen? Do

L. ko — ta wszystko wnicość się roz —

Moderato

L. wia — to.

1600.

(ze drżeniem)

L. Ser — ce zdrętwiało

L. Przeszłość zgro — bu twój chy — la tru — jącą twarz

L. Ach! od — dam wszystko, wszystko za — dość — cią!

1600.

Andante doloroso

molto cantabile

L. Lecz ty, ty lu — by

L. rzą — cą masz. Coś ser — ce me pornał zmi — tość — cią.

To — bie to - bie mam po - dać tru - ją — cy

1620.

jad, Przed to - bą or - ku ot - war - ta bra — ma,

(płacze)

Tam krwawy cię wtrą ca kat!

Ach

nie, ra - czej ja sa - ma, ja sa

1630

ma! ja sa

Più mosso

ma!

(pada zasłona)

1640.

(zasłona spada)

Koniec aktu I.

Akt 2gi Przygrywka.

Andante

p Obse

Fl.

Cantabile e molto espressivo.

mf

p

mfp

p

mf

(80)

cresc.

poco rall

f

ped.

3 mf

cresc

f

4

mer

8a

5

p

6

dimi

pp

7

Scena 1.

Ogród w domu Liwii. Po lewej pod kolumnadą wysokie łoże, o dwóch schodkach. Wgłębi, w środku fontana z piękną figurą i kamiennem ocembrowaniem. Liwia leży na łożu. Selene stoi na schodkach nad nią nachylona. Niewolnice ugrupowane około łoża i wgłębi.

Andante semplice e con moto.

Selene

p

Se.

O dzięki wam

1

Se.

bo — gi! Spo - koj - nie od - dy — —

18.

Se.

cha — Z zni - ka już z twarzy ten wy - raz bo —

2

Se.

leś — ci Niech pieśń ja ko - ty sze po —

20

3

Sc. wiew — na a ci — cha. I ser —

Sc — ce stros-ka-ne niech pieś — ci.

30

Sc

Ze modla-lą zbo-ża — łą

40

Sc u-nio-stam na rę — ku.

Sc. Niech wlu-bej tu spocznie u — stro

50

Sc ni. Niech tu się o-be — dzi przy

Sc. pieśni tych dziwię — ku Wśród kwiatów i

60.

Se

wo — ni i wo —

Andante.

Se.

ni!

espress.

Kołysanka

Soprany

Chór zeński

Alty.

Moderato melancolico

p

Sop.

Niech cię u — ko — i, niech u — spo — ko — i Ta

Alt.

piorn — ka nasza rzew — na,

80

2

mf

Du — szę stros — ka — ną Myśl sko — ta — toc — ną Niech

mf

mfp

fo — la mi — sie śpiew — na! Ta

3

p 90.

cie bie swiat u — śmié chy Po — wa — by tyl — ko ma, ta

fo

4

84

troski on po - cié - chy. Roz - ko - sze to - bie sła,

mf A

mf

p A

mf

100

p Roz - ko - sze

A Roz - ko - sze to - bie

2

pp

sła

pp

pp

110.

pp A

pp

3

p

4 85

Selene Ach!

Niech twe cier - pié - nia

Selene

120

p

pie - nia Wra - dość za - mié - nia Ten jas - ny promień

Se.

Wra - dość za - mié - nia Ten jas - ny promień

1

Se. stoń — ca Ach! Ży — cie u —

stoń — ca, mf Ży — cie u — mi — li,

mf 135.

Se. mi — li, Tros — ki u — chy — li, i ra — dość

Troś — ki u — chy — li i ra — dość da bez

3

Se da bez koń — ca Dla cie — bie świat Po —

koń — ca Dla cie bie świat u — śmie — chy Po

p 1

Se wa — by tyl — ko ma, Za troski on po — cie — chy

wa — by tyl — ko ma Za troski on po — cie — chy Roz —

140

Se to — bie da mf Roz —

ko — sze to bie da mf A

2

Se ko — sze to — bie da!

A A Roz —

3 150.

87

Se.

Ko — sze to — bie da

Ko — sze to — bie

Se.

da!

diminuendo

Kos kosze to — bie

Se.

da!

A

pp

Se.

da!

A

160

2

Se.

pp

1

Se.

Poco piu mosso

mfp

Livia

Selen

p

trem

cresc

2

180.

3

88

S.

Se.

Li - wio dro - ga, od - ży - taś na resz - cie!

Andante.

S.

Jak dzięki ci mita...

Se.

Andante

190

S.

Se.

Czyś zdro - wa skrzepio - na?

Spo -

S.

Ta

Se.

cry - waj spo - koj - nie!

mfo

200

S.

Se.

pieśń u lu - bio - na.

Moderato

S.

Se.

No - wą cię pieśnią za - ba - wim.

210

S.

Se.

Moderato con moto

Hej,

S.

Se.

spiesz

cie!

cresc

f

Se.

220

5

Scena 2.

Ciż sami – Wbiegają tancerze i tancerki – za niemi wchodzą Niewolnicy (mężczyźni) Potem Silva.

„Chór z pantominą"

Moderato assai.

Silva

Sopr. Alt

Ten

Bas

p

cresc

1

f

230.

By

2

wdzięk iem o – to – czyć to ziemskie i – stnie nie. Po –

3

tęż – ny z De – tos pan, Dat

240.

4

blas-ki i bar-wy i ston-ca pro-mie-nie, i

Silva wchodzi na scenę i staje na uboczu, ale na

pieś — ni i tan.

(przednie sceny)

Silva

Ha! nie u mar-la! Cios za-da-ny

jesz-cze! jem-le-piej! Mar-na

zem — sta jed-nej chwi —

lecz We-nus, co z morskiej zro-dzi-ła się

Ped

li. — Nad nią ja chmury gro-

pią-ny Pięk-niej szy przy-nio-sła nam

S. ma dzię - to - wieszcze.

plar. Bo zie - mię zmie - ni - ta wraj szczęściem o -

S. niech

wią - ny Mi - tos - ci pla - ta nam czar -

mfp 270

S. kie - lich cierpień aż do dna wy - chy -

S. - li.

mf 280 cres.

By wdzię - kiem o to czyj to ziemskie ist -

nie - nie Po - tęż - ny zDe - los pan,

Dat blaski i bar-wy i słońca pro-

290.

mie-nie i pie śni i tan!

Dat

jieśni i blas

300.

-ki. I słoń ca pro-mie-nie i pieś

-ni i tan!

310.

poco rall.

4

95

L.

Selene

Molto moderato

Patrz! od - cho - dzą smutni —

L.

Se

Ta - ni - olaj sługom twym ży - zrli — we sto - wo.

(do Selene)

L.

Prze - baczaj, jam cho - ra

(do niewolników)

Drię —

Se

350

p

L.

ki. Do wi - dze — nia!

p

cresc

Più mosso

L.

mf

360

Tempre cresc

L.

5

L.

rall

Scena 3. (Liwia sama)

Moderato ma appassionato ed agitato

L.

Cze — muś mnie czemu przyjazną dłonią śmier - ci wy —

ff p

370

150.

L. dar — ta? Już Per se — fo — na nad moją skro — nią

L. Cień roz — pos — tar — ta. —

mfo

f

2

3

L. Już bytam ci — cha,

p

mf

4

poco rall:

riten

błys — ka ni — coś — ci — ś tak szczę — śli —

380

poco rall.

pp

ritenuto.

5

L. a tempo wa. Po wracam wolchłań nędzy i

mfo a tempo

L. ztoś — ci.

mfo

p

Wy — cie mnie

L. wzy — wa! rit Nie — wol — no

cresendo

rit 390

2

fp a tempo

sost

L. spo — czać Trze.ba aż do dna Wy.chy.lić cza — rę!

Colla parte

3

L. Ser - ca się za - przeć? Niech rę - ka

cresc. ff

L. chłod - na spęt - ni o - fia rę Przy -

Quasi Andante

400

L. rzek - łam spęt - nię! Niech ser - ce pę -

f

L. ka! On umrze w kwię - cie lat.

smorzando

molto espressivo.

L. Bo go wie,

Tempo I°

f

p

410

2

L. si - ły! Niech nie drży rę - ka,

L. Gdy mu tru - ją — ey po - sła

mf

L. jad.

Più mosso

Più mosso

420.

L.

rit

attacca

Scena 4. Wchodzi Lykon i staje wgłębi.

Molto moderato

Liwia

Lykon

Cóż mi przy-

no-sisz?

(Postępuje kilka kroków naprzód)

Ly.

jed-no zapy-

L.

Tęsk-nisz do ni-

Ly.

ta nie:

mam umrzeć..

kiedy?

L

Ly.

coś-ci?

(Podchodzi jeszcze bliżej)

poco rall.

Andante

espr.

Ly.

Wnej duszy pełno szczęścia i świa-tłość

440

Ly

ci! Niech o-wej chwili u-rok po-zo-sta-nie na

Ly.

wie-ki we-mnie, nie-chaj o-pro-mie-nia Ha-de-su

Ly. mro-ki! O nie-chaj wspo-mnie-nia Nie

ska-la ży-cia powsze-dnie-go tros-ka!

Wzrak-nie z twej wo-li mam umrzeć, ty

bos ka!

Livia. Czy zniewolni-kiem

L. mówię mym? z hy-ko nem? Mo-gła-bym

mę-ki ko-na-nia prze dłu- żyć.

Cierpień ty się-ce zadać ci przed zgonem. Al. bo roz-ka-zać Proku-

1.

Lu.

to — wi służyć

(Łykon wzdryga się)

Te-go być sługą?

480

Allegro

(spokojniej)

Ha!

Meno mosso

Lu.

roz — każ, jak wo —

Andante

Lu.

ka!

jam jedną chwilę tyl-ko

poco rall.

490

Lu.

żyt przy to — bie

cresc

Po niej śmierć, przedniąc by-ta

Lu.

zaś mię wo-la, bez za tę chwi-lę cier-pieć, czy to wgrobie, Czy znów wha —

sost

mf

colla parte

500

Lu.

nię-bnej nię-wo-li o — ko-wach, Tam

Lu.

go — tów!

Roz — każ!

cresc

Liwia

Ly.

Ni. drżę w twoich słowach, że groź — by próżne!

5
104

L.

Ly.

A więc

och! na

Allegro assai

L.

bo gi..

A więc..

Ly.

520

L.

ży — ko —

Ly.

2

Andante dolorozo (starasię panować nad sobą)

L.

nie!

Śmierci

Ly.

Pa — ni

Andante dolorozo.

530

3

L.

pro — gi idź śmia — to trze — ba! o — to

4

L.

weź z mej ręki pierś — cień z tru — cic — nąć!

5
105

Allegro

L

(Pada na kolana z namiętnym wybuchem)

Ly.

Allegro

O dzięki ci

dzię

540

(cofa rękę z pierścieniem)

L. Nie dziękuj Powstań Nie u mie-raj

Ly. — ki! (lekko wstaje

Andante

mfp

p

L. w błę-dzie! Gdy śmierć tak bliz — ka, łudzić cię nie

550

L. po-ra, Nie ja za bi — jam, jam tylko na —

f p

3

L. rzę — dzie..

Ly. Nie ty?! Któż zatem?

4

Moderato assai

(odwracając twarz)

L. To pierś-cień Pre —

Ly. Moderato assai

my

560

Più mosso

L. to — ra!

Ly. f Pre-to-ra? Jak to? więc nie

5 106

ty?

Liwio, czy ja śnię? Więc nie ty skazałaś

570

1

mię?

p cresc my allargando 2 cresc f

Andante con moto. appassionato.

Ly. Więc ja, com cię u-ko-chać śmiał.

580

Ly. ja com się sercu porwać dał, com śmiał za-

Ly. ma-rzyć o two-jej mi-to-ści, ja mógłbym

Ly. prawo mieć choć do li-tos-ci, ja gdy-by

590

Ly. Prator nie chciał mojej zgu- by, Mógł bym nie

rit

colla parte

Ly. u mrzeć!

Ly. (słuchała z rosnącem wzruszeniem, nareszcie nie może zapanować

Siwia marcato

nad sobą, i wyciąga ręce

L. O lu

Siwi

Rzuca się w objęcia Lykona. – Długi uścisk)

L. by!

Andante espressivo

610.

Ped. una corda

630.

620.

Sempre pp

Solcissimo

O mów, mów do

mnie.

Ly.

109

Lento non troppo

L. Ly.

Dolce

Gdy du - szę szczęście roz pię - ra, Gdy serce

640

1

Ly.

fa - la roz - ko - szy wzbie - ra, Ja - kim ozwę się wy -

2

L.

sen to

Ly.

ra - zem. By tej chwi - li mógł być god - ny

3

L.

pię - kny, sen po - god - ny

śnij - my

Ly.

śnij - my jesz - cze!

650

4

L. Ly.

ra

L.

zem!

Ly.

5

110

Andante amoroso.

L. Ly.

mfo

p

L.

Dolciss

Nie - ma nieszczęść, ni nie -

Ly.

Dolciss

Nie - ma nieszczęść ni nie - do - li

1

S. dro - li. Ci - sza wser - cu, wdu - szy.

Ly. ci - sza wser - cu, ci - sza wdu - szy. Nic nie drę - czy.

660

S. Nic nie drę - czy, nic nie bo - li, nie ma cierpień, ni ka -

Ly. nic nie bo - li nie ma cierpień ni ka - tu

S. - tu - szy Ach! tyl - ko błogość

Ly. - szy.

S. nie zmą - co - na. Tyl ko szczęścia zdrój bez den - ny

Ly.

670

S. O czu two ich blask promien - ny,

Ly.

S. Mi - łość wieczna nie skoń - czo - na.

Ly.

S. Dość, o mój luby! Że

Ly.

S. nas tu zbu dze - ni wróc my na ziemię! tylko

Ly. Jesz - cze, ach jeszcze,

680

Ach!

Stądź my wśród cie ni jak e li rajskie szczeroki we plemię Ach!

Bo gów wzo rem wie ku i rtych

Snij my wą tek ma rzeń czys tych! Miłość

690.

wiecz na, nieskoń czo na, nieskoń czo

na. Ach!

Allegro moderato

Livia wynywa się zobjęć

700

(Trąby za sceną zwiastujące zbliżanie się orszaku Pretora)

Lykona i nasłuchuje:)

Allegro molto

710

114

L.

Ly.

agitato

Liwia

Zbudź - my się już! nad

L.

Ly.

to - boż re - ka krwa

L.

wa.

Ly.

sfz

L.

Ly. Lykon agitato

Ach! u - mrzeć mam! te

mfp

L.

Ly. (tuląc się do Liwii)

raz?! Ach! broń mnie

L.

Liwia express

o dro - gi

Ly.

broń!

730

L.

mój. ciè bie

Ly.

L. ne — ci świat?

Ly.

L.

Ly.

Meno mosso

Chwi - la sta - bo - ci!

740

116

L.

Ly. Po - daj - dtoń! ó pierścień

Allegro molto.

L.

Ly. daj, co - kol - wiek jeść jadł!

750.

L.

Ly. (chce odebrać pierścień, lecz Liwia nie daje)

3

L.

Ly. Te wię - zy sro - gie co spę -

4

L.

Ly. to — ty nas.

cresc.

L.

Ly. Ro - zerwę, umrę!

760

117

Liwia rękę z pierścieniem kryje poza siebie chwilę patrzy na Lykona.

Liwia

Ach!

Ly.

(chwila wachania, aż wreszcie z nagłem postanowieniem)

Liwia

Cze_kaj jeszcze czas!

ritem

a tempo

colla parte

(Liwia wybiega. Lykon przez chwilę patrzy za nią. Wojtebi wchodzą trębacze)

780

a za nimi orszak Prokula z darami.

118 ffmin.

Scena 5.

Orszak utworzony z niewolników Prokula (Chór męzki) zbliża się rzwolna w malowniczym pochodzie.

790

cresc

marcato

cresc

800

marcato

4p

810

sempre marcato

poco a poco cresc. ed

mf

sempre cresc.

f

820

sfo

7

fig

835

Chór męzki

Tenory

Basy

ff Wiecz — nej Romy radością rza — brzmiał gród,

sfo

w blas — ki no-we się stro-i sta — ry gród.

2

Wawrzynów jwi syt z dtugich walk dawnych lat.

Syt wawrzynów z walk

840

marcato

O pla ta swoą skroń wmirtu liść w róży kwiat.

Dziś o pla ta skroń w róży kwiat.

4

120

Kto zyskał już sławę i cześć. Ten może dziś hołd pięk —

850

noś - ci nieść Laur może z mirtem spleść. Nasz

1

wład — ca mężnie przelewał krew wro — gom

krew. On w walce krwawej wrzyt się jak lew, jak

860

3

lew, pus - ty - ni pan Groźnie wiódł krwa - wy tan.

4

121

mf

Dziś przed pięk - noś - cią

870

f

chy – li skroń Do ślub – nych związ – ków

Dziś do ślubnych związków

on po – da – je dłoń Mi –

Tości spłaca dług! Wpię – knej Liwii wchodzi próg

On kornie wpięknej Li – wii wchodzi próg Niech

Niech u – ro – czys – tą pieśnią zabrzmi chór Niech

zabrzmi pieśń, Niech

wrur – my u – de – rzą trąb drzwo – ni wtór

wrurmy dmą, niech wrurmy dmą trąb drzwo – ni wtór,

890.

Hołd najpiękniejszej z cudnych Rzymu

cór!

Niech dzwięczny gło – si

chór!

dzwięczny chór niesie jej

900.

Korny hołd, korny hołd u - ro - czysty niech zabrzmi

chór niechaj zabrzmi chór Tobie niesiem cześć o Liwio tyś

pierwsza wśród Rymu córo! Niech wszy - scy u -

derzą niechaj trąb zaodrzwo - ni trąb niech zabrzmi twą cześć dzwięczny

chór dzwięczny chór Pięknej domu pani cześć, cześć

pięknej Liwii cześć!

Wchodzi Proculus poprzedzany straża wchodzi uroczyście

Quasi Larghetto

Prokulus zatrzymuje się obrzedliwy do miejsca gdzie stoi Lykon. Silva wreszt na scenę za Prokulem.

Prokulus z pogardą do Likona.

Przypatruje się Lykonowi z ironią.

P. Po-zna-je w tobie lutnistę i Greka.

940

Piękny i silny! Czy wiesz, co cię czeka?

Ly. Wiem.

P. Grecy pięknoś-ci zawsze hołd od-da-ją,

espr.

125

189.

Uj-rzę czy pięk-ne bę-dzie twe ko-

950

(Lykon mierzy oczyma Prokula, z zimną ironią, lecz zgodnością)

Ry-mia-nie

na nie.

chlub-nie nieraz u-mié-ra ją A że życ chlubnie

czyż po-tra-fisz pa-nie?

(chwyta za miecz)

Silva (do Prokula)

Zuchwalcze podły! Panie, panie

960

Ly.

Kto śmierci

Silva.

stój! Niech się krwią je-go nie spla-mi twa rę-ka!

espress.

5

120

Ly.

blizki ludzi się nie lę ka!

Prokul.

wciąż ogniewszy.

P.

Molto piu mosso.

Ly.

Nie na rozkaz twój!

P.

Giń, konaj prędzej!

970

Tempo 1°

L.

Silva

Wskakuje na kabinę

roll

O to się zbliża obłudnica, Znią orszak słomo-wy.

rall.

L.

Soprani

mp

Alt

Przy-by-waj Hy-me-nie, przy-

kro

czy.

5

127

Drumm

by-waj Hy-me-nie! Daj ży-wot im szczęsny i

980

Sop.

kto-gi.

Alt.

Ten.

p Wiecz-nej Ko-my ra-dość cią

Bas

p

Przy — by — waj Hy —

za — brzmiał gród, Bo w blas — ki

me — nie! Przy — by — waj Hy — me — nie daj

no — we rię sro — i rta — ry ród Mi —

990.

zy — wat im szczęs-ny i bło —

toś — ci rpta — ca dług. On wpię knej Li — wii wszedł

Patrząc na orszak, do siebie:

Lykon

Co się tu dzieje? Na bogi, na bo — gi.

Prokul.

I-lva

Sop. Alt.

Tenn

Bass

Ly. Czy ja śnię?

P.

S. (za Prokula wskazującego Lyksona) Od te go tru pa odwróć panie o czy. Już

mf

1000

120

Ly. We sel ne

P. hecz on, czyliż

S. śladość śmierci o krywa mu li ca Niech zgi nie, niech

Niech mi łość ta

Ly. śpie wy w tym ślo mu, i ra dość śród

P. wiecz nie żyć bę dzie, Czyż śpet ni za

S. sko na wzgar dzo ny, Ty śpisz na spot

szcześ cie da, niech mi łość szczęś cie

Ly. cier pień o gro mu.

Grandioso

P. dza nie śmier tel ne na rzą dzie!

S. ka nie swej zio ny!

Pry by waj Hy

Wiecz nej

Grandioso.

1010

2

13

(W głębi ukazuje się Livia, wsparta na ręku Selene, która ją podtrzymuje.)

Ly. We - sel - na

P. We - sel - na

S. We - sel - na

me - nie przy - bły - waj! Hy - me - nie! daj

Romy ra - dością za - brzmiał gród!

pieśń zwiastu - je ślub, Prze -

pieśń zwiastu - je ślub. Kiedyś go spo - chło - nie

pieśń za - wie - dzie by - ko - na wgrób. to

ży - wot im szczęśny ti bło - - -

W blas - ki no - we się stroi ten sta - ry

2
131

1

Allegro maestoso.

Ly. de - mnou zaś gróbP. już ciem - ny gróbS. trup. ży - wy. trup

gi! Hy - me - nie daj' ży - wot bło - gi

ród, sta - ry ród! sław - ny sta - ry

Allegro maestoso. sta - ry

p cresc. ritten

daj szczęście daj szczęście

ród w blaski nowe stro - i się ten sta - ry

1020

2

132

daj szczęście daj Więc

ród w blasku nowe stro-i się ten stary

nie-chaj wsurmy ru-de-rzą. Niech trąb za-dzwo-ni

ród. Niech wsur-my ru-de-rzą,

1030. 21

wtór, niech ra-do-czycie wi-ta nasz chór Cudny kwiat, Rzymu

3

133

cór! Pięknej domu pani cześć, cześć pięknej Juwii

cześć! Cześć jéj cześć. Niech trąb dzwo-ni wtór, Niech

1040.

głos-no brzmi chór Cześć Ju-wii cześć, Cześć

2

Li — wii ocześć ocześć!

1058

134

Scena 6. i ostatnia

Maestoso

Prokul. Wi-tam cię Li — wio! spęt-ni-taś czy-cze

mfo

P. nie, Wnet twoje po—wio-dę cię pro—

1060

Livia. Nim los na zawsze nas roz—

Prokul. —gę!

2

L. drie-li, Po żegnać chcę mych wiernych domowni-ków,

P. Czyń jak twa

3

1070

L. Molto maestoso.

Livia zwraca się do swego orszaku

P. wola!

4

L. (wracając) Zamiast nie wol-ni — ków,

1080.

L. Wol-nych

5

135

L. chcę wi - dzieć wwas o - by wa - te — — —

Più mosso

li

Sop: Alt

(Niewolnicy płci obojej cisną się do Lwii i padają na kolana)

Tenor

Bass

poco rall

Sop. li - wio, li - wio droga nasza pani. My

Ten. o li - wio, li - wio droga nasza

Bas

Moderato

mf

to — bie za - wsze na wie - ki od - da - ni!

pa - ni My to - bie za - wsze od - da - ni!

1100.

4

136

Maestoso

(daje znak aby powstali)

Lwia

ff

Wo — bec Pre -

L. to — ra, jak zią - dla - ją

1110.

p

L. pro — wa

1120.

L. Da - jęż wam wol — ność!

(Selene śpiewa z sopranami)

Sop. Alt O dro - bna, Tas - ka

Ten.

Bas.

1130.

wa!

Silva podchodzi do Liwii zwolna, ciężkiemi krokami.

Silva

1140

diminuendo e - rallent -

(ponuro i niespokojnie)

S. Więc i jam wolny?

p 1150.

Molto moderato

Liwia Wol — nyś.

pp

1160

137

(zrzalem zotamujac ręce do siebie

Silva Allegro Jam nik - czem — ny!

f

1170

Liwia wraca się do tyłu.

Liwia

dim!

espr rallentando

1180.

(rzewnie. p) cantabile

L. ty tyś by ko-nie wol

Andantino.

2p

L. ny

Ly. (jakby zbudzony) ja?

Preskal (do Liwii) Ty on? on żyje? tkie-dyż

Più mosso Moderato

fr fr 1190 f 3 p

P. grób go skry — je ciem-ny?

4

P. Wszakześ mi je — go po przy-się-gła

5

138

P. rzyon! poco accelerando 1200. rall.

a tempo (dotykona tkliwie)

Liwia Po — zdrów o-olemnie twą piękną oj—

teneriss. pp 1

(wyciągając rękę)

L. czyz-nę! tkeg — noj.

2

L. ten pierś-cień weź na po-zieg-na — — 3

Lykon przyjmuje pierścień sługa op i ze zdziwieniem

L. nie!

Più mosso assai

1220

Lykon (woła)

Pierś — cień bez perły.

Prokul (patrzy na Livię z niepokojem)

Prokul. Któż wy — pił truciznę?

(długie milczenie ogólne)

139

Lykon Moderato z rozpaczą

Ach!

Ból ga — dzi —

Ly — jé!

P. Li — wio!

(ukrywa twarz

1240

Livia wraca do Prokula

Livia Ty py — tasz mnie

Prokul (w słoniach i tak stoi długą chwilę)

Quasi Andantino

2

L. pa — nie? wiesz ziem jest męż — —

1250

3

L. na, prawo — dri — wa Bry — mian — ka!

Poco più mosso

przybliża się do Prokula. (z cicha, ale stanowczo)

L. u -

Molto moderato.

1260

L. nik - nąć hań - by nie by - to spo - so - bu,

5

140

cresc

L. Mó - wi - tam cię po - jąć a o - truć ko - chan - ka?

cres

1270

(z wyrzutkiem) ff

L. Nie!

(stawia się) (pada na kolana) pochyla się z wolna i pada martwa.

L. Mi - łość moją za - nio - sę do gro - bu.

1280

Allegro

Sop. Alt. ff u - mie - ra!

Ten. u - miera,

Bas u - miera!

agitato

3

(pochylając się nad zwłokami Liwii:) (z rozpaczą)

Prokul. Li - wio! jak - ście - ty

1290

P. kwiat Gi - nie - sz!

(Łykon odtrąca Prokula)

141

Lykon

Nad cię bie prze-niosła rozpon!

Ly

Precz od jéj zwłok!

ff

1308

Ly

Precz! tyś jéj kat!

ff

2

1310.

Ly.

(wydobywa pugnał)

(z rilą)

Ja

ffo

3.

w grób z nią pój dę!

1320

Ly

(przebija się)

Molto Allegro

ff

4

142

Sopr.

To zem-sty plon!

Mez.

Mej zemsty plon!

Alt

Mej zemsty plon!

Ten.

To zemsty plon!

Bass

To zemsty plon!

1330.

fff

So. Ach!

S. Ach!

Si. Ach!

Ach!

Ach!

Quasi Presto.

ff

marcatissimo

1340

2

1350.

Fine.

Do Zbiorów Warsz. Tow. Muzycznego
niniejszy autograf ofiaruje Marjan Mroczowski
[illegible]

BIBLIOTEKA W. TOW. MUZ. MUZEUM

R 135/1
1068

135/N
Mus. 1068

Livia Quintilla.

Opera w dwóch aktach z Prologiem.

(według dramatu Stanisława M. Rzętkowskiego.)

Słowa Leodomira Germana.

Muzyka.

Zygmunta Noskowskiego.

Wyciąg fortepianowy.

Osoby

Livia Quintilla patrycjuszka — sopran.
Lucius - Pretor Rzymu — baryton.
Pan śpiewak } niewolnicy Livii — tenor
Pani } — sopran II
Bass.

Niewolnicy i tancerze Livii ... Orszak Pretora.

Warszawa